

شوت روی ماسه‌ها

آشنایی با رشته ورزشی فوتبال ساحلی

مهدی زارعی

فوتبال ساحلی یکی از مسابقات خانواده فوتبال است. این رشته که به «بیچ فوتی» (Beach Footie) و «بی‌سال» (Beasal) نیز معروف است، چندین دهه در میان کودکان فقیر کشورهای آمریکای جنوبی، مثل برزیل برگزار می‌شد و همگان از آن استقبال می‌کردند. در اواخر قرن بیستم، علاقه به تماشای مسابقات ورزشی در خارج از استادیوم‌ها به‌ویژه در سواحل مناطق مختلف دنیا افزایش یافت و به این ترتیب، فوتبال ساحلی به‌طور رسمی، سال ۱۹۹۲ شکل گرفت. اولین دوره مسابقات فوتبال ساحلی قهرمانی جهان نیز سال ۱۹۹۵، در سواحل «کوپا کابانا» شهر «ریودونانبرو» برزیل برگزار شد و از آن به بعد، روزبه‌روز بر محبوبیت این ورزش در سراسر جهان اضافه شد.

زمین مشخص می‌شود.

دروازه‌ها

فاصله بین دو تیر عمودی دروازه ۵/۵۰ متر و ارتفاع دروازه از لبه پایینی تیرک تا سطح ماسه ۲/۲۰ متر است. قطر تیرهای دروازه حداقل ده و حداکثر بیست سانتی‌متر است که به رنگی متفاوت با رنگ ماسه در زمین قرار داده می‌شوند. دروازه‌ها می‌توانند قابل حمل باشند به شرط اینکه در طول بازی محکم به زمین بسته شوند.

توپ

از چرم یا دیگر مواد مقاوم در برابر آب و سایش ساخته می‌شود که دارای حداقل ۶۸، حداکثر ۷۰ سانتی‌متر محیط و حداقل ۴۰۰، حداکثر ۴۴۰ گرم وزن

دو نیمه تقسیم می‌شود. به‌جای خط میانه میدان دو پرچم قرمز در بیرون زمین قرار داده می‌شود. مرکز زمین، محل دقیق ضربه شروع بازی و ضربات آزاد مستقیم است.

تمامی خطوط کناره زمین که مشخص‌کننده محدوده اوت هستند، هشت تا ده سانتی‌متر عرض دارند و برای مشخص کردن خطوط

اوت از نوار قرمز رنگ استفاده می‌کنند. محوطه پنالتی نیز در فاصله نه متری خط دروازه است و با پرچم‌های زرد کاشته شده در بیرون

زمین

مسطحی به طول حداقل ۳۵ و حداکثر ۳۷ متر و عرض حداقل ۲۶ و حداکثر ۲۸ متر ابعاد زمین فوتبال ساحلی است. داخل زمین باید پر از ماسه باشد و پیش از مسابقه باید سنگ‌ریزه، صدف یا هر چیزی را که سبب جراحت بازیکنان می‌شود، از زمین خارج کرد.

عمق ماسه حداقل چهار سانتی‌متر است و برای نرم بودن هرچه بیشتر، باید ماسه را الک کرد. زمین بازی با یک خط میانی فرضی به

۱۹۹۵

تیم‌های برزیل، آمریکا، انگلستان و ایتالیا صاحب عناوین اول تا چهارم مسابقات قهرمانی جهان شدند.

۲۰۰۶

در نخستین دوره مسابقات قهرمانی آسیا، تیم بحرین قهرمان شد.

۲۰۱۱

مسابقات قهرمانی جهان به «جام جهانی فوتبال ساحلی» تغییر نام داد.

۲۰۱۱

اولین دوره مسابقات بین قاره ای در شهر دویبی (امارات) برگزار شد. در این رقابت‌ها تیم روسیه با پیروزی برابر برزیل، قهرمان شد.

فوتبال ساحلی در ایران

فوتبال ساحلی در ایران، سابقه‌ای نه‌ساله دارد. در زمان حضور «محمد دادکان» در فدراسیون، این رشته با همت «صادق درودگر» و «کریم مقدم» شکل گرفت و حضور چند ملی‌پوش سابق فوتبال کشورمان از جمله «فرشاد فلاحت‌زاده» و «بهزاد داداش‌زاده» به رونق این رشته کمک کرد. کسب مقام سوم آسیا سبب شد تا ایران برای اولین بار، سال ۲۰۰۶، در جام جهانی این رشته حضور یابد. ایران در سال‌های ۲۰۰۷، ۲۰۰۸ و ۲۰۱۱ نیز در این رقابت‌ها حضور یافت و سرانجام پس از قهرمانی آسیا در ۲۰۱۳، برای پنجمین بار راهی جام جهانی شد و برای نخستین بار به جمع هشت تیم برتر دنیا صعود کرد. گفتنی است قهرمانی کشورمان در جام بین‌قاره‌ای امارات (۲۰۱۳) اولین قهرمانی یک رشته تیمی کشورمان در رقابتی جهانی است.

اخطار و اخراج بازیکنان

هرگاه بازیکنی آغاز مجدد بازی را به تأخیر اندازد، یا در شروع مجدد بازی فاصله لازم را رعایت نکند، از داور کارت زرد می‌گیرد. همچنین اگر بازیکن بدون اجازه داوران وارد زمین شود، مستحق گرفتن اخطار است. اما وقتی بازیکن خطای شدید انجام دهد یا به عمد به سوی حریف ماسه بپاشد یا فرصت آشکار گل حریف را با زدن عمدی دست از بین ببرد، کارت قرمز دریافت خواهد کرد.

در این شرایط بازیکن اخراجی باید در زمین بازی و محوطه فنی را ترک کند و حق ورود مجدد به بازی را نخواهد داشت. تیمی که بازیکنش اخراج شود، پس از گذشت دو دقیقه می‌تواند نفرات خود را تکمیل نماید و با اجازه داور سوم یک بازیکن جانشین وارد بازی کند.

اختلاف نظر داشته باشند تصمیم نهایی با داور است و اگر داور اول احساس کند که داور دوم در کار او دخالت بی‌مورد می‌کند، می‌تواند او را از قضاوت کنار گذاشته، داور سوم را جایگزین وی نماید.

است. همچنین فشار آن برابر با ۰/۴-۰/۶ واحد فشار هوا در سطح دریاست.

بازیکنان

هر تیم پنج بازیکن اصلی و پنج بازیکن ذخیره دارد. در شروع مسابقه هر تیم باید حداقل چهار بازیکن داشته باشد و در صورتی که در نتیجه اخراج یا آسیب‌دیدگی، بازیکنان یک تیم کمتر از سه نفر شود، بازی پایان می‌یابد و آن تیم بازنده اعلام می‌شود.

تعداد تعویض‌های این رشته نیز مثل بسکتبال نامحدود است. همچنین در طول یک مسابقه، هر یک از بازیکنان می‌توانند جای خود را با دروازه‌بان تعویض نمایند، به شرط آنکه بازیکن جانشین دروازه‌بان، پیراهن خود را با پیراهن دروازه‌بان عوض کند.

داوران

برای قضاوت هر مسابقه یک سرداور و یک داور دوم تعیین می‌شود. همچنین یک وقتنگهدار و یک داور سوم نیز در خارج از زمین حضور دارند که باید مجهز به کرنومتر باشند.

اگر در طول مسابقه داور و داور دوم

زمان

هر مسابقه شامل سه وقت دوازده دقیقه‌ای فعال است؛ یعنی زمان بازی بعد از به ثمر رسیدن گل، هنگام اعلام ضربه آزاد مستقیم یا پنالتی، جریمه بازیکنان و هنگام مداوای بازیکن آسیب‌دیده در زمین مسابقه متوقف می‌شود. همچنین پس از هر زمان مسابقه، بازیکنان می‌توانند سه دقیقه استراحت کنند.

در صورت تساوی دو تیم در وقت قانونی مسابقه، بازی در یک وقت سه دقیقه‌ای ادامه می‌یابد و اگر در این زمان نیز برنده بازی مشخص نشد، برنده با ضربات پنالتی مشخص می‌شود.

در ضربات پنالتی هر تیم یک ضربه می‌زند و در صورتی که باز هم نتیجه مساوی شود، یک ضربه دیگر به هر تیم داده می‌شود و این کار تا زمانی ادامه می‌یابد که یکی از تیم‌ها از حریف پیش افتد.